corporiſ qḋ deo quodãmō offertur ꝑ marty
riū ⁊ abſtinētiã ſeu cōtinentiã. Tertiū ē bo
nū exteriorū rerū: de q̃ ſacrificiū offerṫ deo
directe qdē qñ īmediate res nr̃as deo offe-
rimus. mediate ãt qñ eas cōicam⁹ proximis
ꝓpṫ deū. ¶ Ad ṫtiū dō ꝙ ſacrificia proprie
dicūṫ qñ circa res deo oblatas aliqd fit: ſicͭ
ꝙ aīalia occidebãṫ. ꝙ panis frãgiṫ ⁊ come
diṫ et benedicíṫ. et h̄ ipſū nomē ſonat. nam
ſacrificiū dr̃ ex h̄ ꝙ hō facit aliqd ſacrū. ob
latio ãt directe diciṫ cū deo aliqd offerṫ: eti
aʒ ſi nihil circa ipſū fiat: ſicut dicūṫ offerri d
nary uel panes ī altari circa q̃s nihil fit. vñ
oē ſacrificiū ē oblatio: ſʒ nō cōuertiṫ. primi
tie ãt oblatōes ſūt: qꝛ deo offerebãṫ: ut legiṫ
Deut⁹. 26⁹ nō aūt ſūt ſacrificia: qꝛ nihil ſacrū
circa eas fiebat. decīe ãt ꝓprie loquēdo non
ſunt ſacrificia neqꝫ oblationes: qꝛ non īme
diate deo: ſʒ miſtris dīni cult⁹ exhibēṫ.

Ad quartum ſic pro

cediṫ. Videṫ ꝙ nō oēs teneanṫ ad ſacrificia
offerenda. Diċ. n. apl̄s Ro. 3⁹. Quecūqꝫ lex
loqtur. hiſ q ſūt ī lege loqṫ. ſʒ lex d ſacrificiyſ
nō fuit oībus data: ſʒ ſoli ppl̄o hebreoꝝ. g̃ ñ
oēs ad ſacrificia tenebant ¶ P̄. Sacrificia
deo offerunṫ ad aliqd ſignificandū: ſʒ nō ē
oīum h⁹mōi ſignificatōes intelligē. g̃ nō oēſ
tenētur ad ſacrificia offerenda. ¶ P̄. Ex h̄ ſa
cerdoteſ dicunṫ ꝙ ſacrificiū deo offerūt. ſed
nō oēs ſūt ſacerdotes. g̃ nō oēs tenenṫ ad ſa
crificia offerēda. ¶ S ͻ̄ ē ꝙ ſacrificiū offerṫ
ē de lege nãe ut ſ̄ habitū ē. ad ea aūt que ſċ
legis nãe oēs tenenṫ. g̃ oēs tenenṫ ad ſacri-
ficiū deo offerendū. ¶ R̄⁹ dicendum ꝙ du
plex eſt ſacrificium: ſicut dictū ē: q̃rū p̄mus
⁊ principale ē ſacrificiū iteri⁹: ad qḋ oēs te-
nenṫ deo deuotã mētē offerre. Aliud ãt eſt
ſacrificiū exteri⁹ qḋ ī duo diuidiṫ. Nã qḋdã
ē qḋ ex h̄ ſolū laudē habet ꝙ deo aliqd exti
us offertur ī ꝓteſtationē dīne ſubiectōis. ⁊
ad h̄ aliṫ tenenṫ illi q ſūt ſub lege noua l' ve
teri. aliṫ illi q nō ſūt ſub lege. nã illi q ſūt ſub
lege tenēṫ ad d̄terminata ſacrificia offerēda
ſm̄ legis p̄cepta. illi vō q nō erãt ſub lege te
nebãtur ad aliq̃ exteri⁹ facienda ī honorem
diuinū ſm̄ cōdecentiã ad eos inṫ q̃s habita-
bant. nō ãt determiate ad h̄ uel ad illa. Aliḋ
vero ē exteri⁹ ſacrificiū qñ act⁹ exterioris ali
arū v̄tutū ī dīnã reuerentiã aſſumūṫ. q̃rū qui
dã cadūt ſub p̄cepto ad q̃s oēs tenēṫ. qdam

vō ſūt ſuperogatōis: ad q̃s non oēs tenenṫ.
¶ Ad primū g̃ dicēdū ꝙ ad illa determinata
ſacrificia q̃ ī lege erãt p̄cepta nō oēs tenebã
tur. tenebãṫ tñ ad aliq̃ ſacrificia iteriora l' ex
teriora ut dictū ē. ¶ Ad ſecūdū dō ꝙ q̄uis ñ
oēs ſciant explicite v̄tutē ſacrificiorū: ſciūt
tñ iplicite: ſicut ⁊ hñt fidē iplicitã: ut ſ̄ hituʒ
ē. Ad ṫtiū dō ꝙ ſacerdotes offerunt ſacri
ficia q̃ ſūt ſpecialiter ordinata ad cultū diui
nū: nō ſolū ꝓ ſe: ſʒ ēt ꝓ alys. quedam vō ſūt
alia ſacrificia q̃ qlibet pōt ꝓ ſe deo offerre:
ut ex ſ̄ dictis pʒ.

Deinde ͻſide

randū eſt d oblationibus ⁊
p̄mitys. ¶ Et circa h̄ q̃rūṫ
q̃tuor. p̄ vtꝝ aliq̃ oblatio
nes ſunt de nccitate p̄cep-
ti ¶. 2⁹ qbus oblationes debeanṫ. 3⁹ de qb⁹
rebus fieri debeant. ¶ 4⁹ ſpãliter de oblatō
nibus primitiarū vtꝝ ad eas hōies ex neceſ
ſitate teneanṫ.

Ad primuʒ ſic proce

ditur. Videṫ ꝙ hoīes non teneanṫ ad obla
tiones ex nccitate precepti. Nō. n hoīeſ tp̄e
euangely tenenṫ ad obſeruanda cerimonia
lia p̄cepta veteris legis: ut ſ̄ habitū ē. ſʒ obla
tiones offerre poniṫ inter cerimonialia p̄cep
ta veṫis legis. dr̃. n. Exo. 23⁹. Tribus vicib⁹ ꝑ
ſingulos ãnos mihi feſta celebrabitis Et p⁹a
ſubdiṫ. Nō appareb ī ͻſpectu meo vacu⁹. g̃
ad oblatōes nō tenenṫ nūc hoīes ex nccita
te p̄cepti. ¶ P̄. Oblatiōes ãteqꝫ fiãt: ī volun
tate hoīs ͻſiſtunt. vt vr̃ ꝑ h̄ ꝙ dr̃ Math. 5⁹
Si offers mun⁹ tuū ad altare. q̄i h̄ arbitrio
offerentiū relinquaṫ. poſtqꝫ ãt oblatiōeſ ſūt
facte. nō reſtat loc⁹ iterato offerendi eas. g̃
nullo mō aliqs ex nccitate precepti ad obla
tiones teneṫ ¶ P̄. Quicūqꝫ aliqd teneṫ red
dere eccleſie: ſi non reddat pōt ad id cōpelli
ꝑ ſubtractionē eccleſiaſticorū ſacramētorū
ſʒ illicitū videṫ hiis q offerre noluerint: eccle
ſiaſtica ſacr̄a denegare: ſʒ illud decretū ſex
te ſynodi qḋ hr̄. i. q i. Nulluſ q ſacrã cōionē
diſpenſat a ꝑcipiente gr̄aʒ aliqd exigat. ſi vō
exegerit deponaṫ g̃ non tenenṫ hoīes ex ne
ceſſitate ſalutis ad oblatōeſ. ¶ Sʒ ͻ̄ ē quod
Greg⁹ diċ. Dīs xp̄an⁹ ꝓcuret ad miſſarū ſol
lēnia aliqd deo offerre. R̄⁹ dicēdū ꝙ ſicut
dictū ē: nomē oblatōis cōe ē ad omnes res

q̃ ĩ cultũ dei exhibenť: ita ꝙ ſi aliqd exhibe
atur ĩ cultũ diuĩũ q̃i ĩ aliqđ ſacꝝ qđ inde fieri
debeat: cõſulendũ ẽ. ⁊ oblatio ẽ ⁊ ſacrificiũ.
vñ Exo. 29°. dr̃. Offeres totũ arietẽ in incẽſũ
ſup altare. oblatio ẽ dño odoꝛ ſuauiſſim⁹ vi
ctime dei. ⁊ Leuiť. 2°. dr̃. Aia cuꝫ obtulerit
oblationẽ ſacrificij deo. ſimila erit ei⁹ obla-
tio. Si vº ſic exhibeať ut integꝛ maneat diui
no cultu deputandũ: vel ĩ vſus miſtroꝛuꝫ ex
pendẽdũ erit oblatio ⁊ nõ ſacrificiũ. Huiuſ
mõi ğ oblationes de ſui rõne hñt ꝙ volũta-
rie offerãtur: ſm illud Exo. 25°. Ab homine
q offert vltrone⁹ accipietis eas. Põt tñ con-
tingere ꝙ aliq̃s ad oblatõẽs teneať q̃drupli
ci rõne. pᵒ qdẽ ex precedẽti cõuentõe: ſicut
cũ alicui cõcediť aliq̃s fundus eccľie: ut cer
tis tẽpoꝛib⁹ certas oblatiões faciat. qđ tñ hꝫ
rõnem cenſus. 2° ꝓpť ꝓcedentẽ deputatõꝫ
ſiue ꝓmiſſiõeꝫ: ſicut cũ aliq̃s offert donatõe
inter viuos. vel cũ relinq̃t ĩ teſtõ eccľie ali-
quã rẽ mobilẽ vel ĩmobilẽ ĩ poſteꝝ ſoluẽdã
3° modo ꝓpter eccľie neccitatẽ: puta ſi mini
ſtri eccleſie nõ haberẽt vñ ſuſtẽtarenť. ¶ 4°
ꝓpter ꝯſuetudinẽ. teneť .n. fideles ĩ aliq̃buſ
ſolẽnitatib⁹ ad aliq̃s oblatiões cõſuetas. tñ
ĩ his duob⁹ vltimis caſibus remanet oblatio
q̃dãmo volũtaria. ſ. q̃ꝫtũ ad q̃ꝫtitatẽ uel ſpẽꝫ
rei oblate. ¶ Ad primũ ğ dđ ꝙ in noua lege
hõies nõ tenenť ad oblatões cã ſolẽnitatuꝫ
legaliũ. ut ĩ Exo. dr̃. ſed ex q̃buſdaꝫ alijs cau
ſis: ut dictũ ẽ. ¶ Ad ſecũdũ dđ ꝙ ad oblatõ
nes faciendas tenenť aliq̃ ⁊ anteq̃ꝫ fiant: ſic
ĩ pᵒ ⁊ 3° ⁊ 4° modo. ⁊ etiã poſtq̃ꝫ eas fecerint
ꝑ deputationẽ ſiue ꝓmiſſionẽ. tenenť .n. re
aliter exhibere qđ ẽ eccleſie ꝑ modũ deputa
tionis oblatũ. ¶ Ad tertiũ dicẽdũ ꝙ illi qui
oblatiões debitas nõ reddũt pñt puniri per
ſubtractionẽ ſacramentoꝛũ: nõ ꝑ ipſũ ſacer
dotẽ cui ſũt oblatiões faciende: ne videatur
ꝑ ſacramẽtoꝛũ exhibitiõem aliqd exigere. ſꝫ
ꝑ ſuperioꝛẽ aliquẽ.

Ad ſecunduꝫ ſic pro

cediť. Videť ꝙ oblatões nõ ſolũ ſacerdoti-
bus debeanť. Inter oblationes .n. ꝓcipue vi
demus eẽ q̃ hoſtiaꝛũ ſacrificijs deputantur
ſꝫ ea q̃ pauperib⁹ danť ĩ ſcripturis hoſtie di
cũtur: ſꝫ illđ Heb. vlť. Beneficiẽtie ⁊ cõio-
nis nolite obliuiſci. talibus .n. hoſtijs ꝓmere
tur de⁹. ğ multo magis oblatiões paupibus
debẽtur. ¶ P. In multis parochijs mõachi
de oblationib⁹ ꝑtẽ hñt. alia aũt ẽ cura cľicoꝝ
alia mõachoꝝ: ut Jero⁹ diť. ğ nõ ſolũ ſacer-
dotibus oblatões debẽť ¶ P. Laici de volũ
tate eccleſie emũt oblatões: ut pães ⁊ h⁹mo
di. ſꝫ nõ niſi ut hec ĩ ſuos vſus ꝯuertãt. ğ ob
latiões pñt etiã ad laicos ꝑtinere. ¶ Sꝫ ꝯ ẽ
qđ dicit canõ Damaſi pape. ⁊ hr̃. x. q. i. Obla
tiones q̃ intra ſcãm eccľiã offerũť tñmodo
ſacerdotibus q q̃tidie dño ſeruire videť licꝫ
comedere ⁊ bibere: qꝛ in veťi teſtõ ꝓhibuit
dñs panes ſcõs comedẽ filijs iſrľ: niſi tñmõ
Aaron ⁊ filijs ei⁹. ¶ Rº dicendũ ꝙ ſacerdos
quodãmõ cõſtituiť ſeq̃ſter ⁊ medi⁹ inter po
pulũ ⁊ deũ: ſicut de Moyſe legiť Deut. 5°. ⁊
iđ ad eũ ꝑtinet dĩna dogmata ⁊ ſacra exhi
bere pplo. Et iterũ ea q̃ ſũt pplí: puta ꝓces
⁊ ſacrificia ⁊ oblatiões: ꝑ eũ dño debẽt exhi
beri: ſm illud aptí ad Heb. 5°. Oĩs pontifex
ex hõibus aſſũptus: ꝓ hõib⁹ cõſtituiť in his
que ſũt ad deũ ut offerat dona ⁊ ſacrificia ꝓ
peccatis. ⁊ iđ oblatões q̃ a pplo deo exhibẽ
tur: ad ſacerdotes ꝑtinẽt: nõ ſolũ ut eas ĩ ſu
os vſus cõuertãt: veꝝ ẽt ut fideliter eas diſ
penſent. ꝑtim qdẽ expẽdẽdo eas ĩ his q̃ ꝑti
nent ad cultũ dĩnũ. ꝑti vº ĩ his q̃ ꝑtinent ad
ꝓpriũ victũ: qꝛ q altari deſeruiũt: cũ altari ꝑ
ticipanť ut dr̃. i. ad Coꝛ. 9°. parti etiã ĩ vſus
paupeꝝ q ſũt q̃ꝫtum fieri põt de rebus eccľe
ſuſtentandi: qꝛ ⁊ dñs ĩ vſum pauperuꝫ locu
los habebat: ut Jero⁹ diť ſup Math. ¶ Ad
primũ ğ dđ ꝙ ea q̃ pauperibus danť: ſic non
ꝓprie ſũt ſacrificia dicunť tñ ſacrificia inq̃ꝫ
tum eis danť ꝓpť deũ. ita etiã ſm eandẽ rõ
nẽ oblationes dici pñt: tñ non ꝓpꝛie dicte
q a nõ imediate deo offerũť. oblatiões vero
ꝓprie dicte in vſum paupuꝫ cedũt: nõ ꝑ diſ
penſationẽ offerentiũ: ſꝫ ꝑ diſpenſatõneꝫ ſa
cerdotũ. ¶ Ad ſecundum dđ ꝙ monachi ſi
ue alij religioſi pñt oblatões recipe tripliciť
Vno° ſicut pauperes ꝑ diſpẽſatiõeꝫ ſacerdo
tũ uel oꝛdinationẽ eccľe. Alº ſi ſint miſtri
altaris. ⁊ tũc pñt accipe oblatões ſpõte obla
tas. 3° ſi ꝑochie ſint eoꝝ. ⁊ tũc ex debito pñt
accipe oblatões tãq̃ꝫ eccleſie rectoꝛes. Ad
ťtiũ dicendũ ꝙ oblationeſ poſtq̃ꝫ fuerit ꝯſe
crate: nõ pñt cedere ĩ vſũ laicoꝛũ: ſicut vaſa
⁊ veſtimenta ſacra. ⁊ h̃ mõ ĩtelligiť dictum
Damaſi pape. Jlla vº q̃ nõ ſũt ꝯſecrata pñt
ĩ vſũ laicoꝛũ cedere ex diſpenſatiõe ſacerdo
tum: ſiue ꝑ modũ donatõis: ſiue per moduꝫ
venditionis.

Q

Ad tertiuz ſic proce

ditur. Videt̃ ꝙ nõ poſſit hõ oblatões facer̃
de oib⁹ rebus licite poſſeſſis: q: ſm iura hu
mana turpiter facit meretrix in hͦ ꝙ ẽ mere
trix: nõ tñ turpit̃ accipit. ⁊ ita licite poſſidet.
ſ; nõ licet de ea facẽ oblatõem: ſ; illõ Deut⁹
23°. Nõ offeres mercedẽ ꝓſtibli ĩ domo dñi
dei tui. g̃ nõ licet facere oblatões de oib⁹ lici
te poſſeſſis. ¶ P̃. Ibidẽ ꝓhibet̃ ꝙ precium
canis nõ offerat̃ ĩ domo dei. ſ; manifeſtũ ẽ
ꝙ preciũ canis iuſte venditi: iuſte poſſidet̃
g̃ nõ l; de oibus iuſte poſſeſſis oblatõ; facẽ
¶ P̃. Malach p̃. dr̃. Si offeratis claudũ ⁊
lãguidũ: nõne malũ ẽ. ſ; claudũ ⁊ languidũ
eſt aĩal iuſte poſſeſſũ. g̃ videt̃ ꝙ nõ de oĩ iu
ſte poſſeſſo poſſit obla° fieri. ¶ S; ↄ̃ ẽ qd dr̃
pv̉. 3°. Honora dñm deũ tuuz de tua ſba. ad
ſbam ãt hoĩs ptinet qcqd iuſte poſſidet. g̃ d̃
oibus iuſte poſſeſſis põt fieri oblatio ¶ R°.
dicẽdũ ꝙ ſicut Aug⁹ dic̃ ĩ li° de v̉bis dñi: ſi d̃
p̃daueris aliquẽ ĩualidũ: ⁊ de ſpolijs ei⁹ da/
res alicui iudici ſi ꝓ te iudicaret: tãta vis eſt
iuſticie ut et tibi diſpliceret: ñ ẽ talis de⁹ tu⁹
q̃lis nõ debeſ eẽ nec ⁊ tu. Et iõ dr̃ Eccl. 34°
Imolãtis ex ĩiq̃ obla° ẽ maculata. vñ p; ꝙ d̃
ĩiuſte acq̃ſitis ⁊ poſſeſſis nõ põt oblatio fie
ri. In veri ãt lege in q̃ figur̃ ſeruiebat̃. q̃dã ꝓ
pter ſignificatõem reputabant̃ ĩmũda: q̃ of
ferre non licebat. ſ; ĩ lege noua oĩs creatura
dei reputabit̃ mũda: ut dr̃ ad Titũ p̃. ⁊ iõ q̃;
tũ ẽ de ſe de q̃libet licite poſſeſſio põt obla
tio fieri. ꝑ accñs ãt ↄtigit ꝙ d̃ aliq̃ licite poſ
ſeſſo oblatio fieri nõ põt. puta ſi vergat ĩ de
trimentũ alteri⁹: ut ſi fili⁹ aliq̃s offerat do id
vñ d; patrẽ nutrire: qd dñs ĩprobat Math.
15°. vel ꝓpt̃ ſcandalũ: vel ꝓpt̃ ↄtẽptũ: vel ali
qd aliud h⁹mõi ¶ Ad primũ g̃ dicẽdũ ꝙ in
veteri lege ꝓhibebat̃ oblatio d̃ mercede ꝓſti
buli ꝓpt̃ ĩmundiciã. ĩ noua ãt lege propter
ſcãdalũ: ne videat̃ eccl'ia facere pctã ſi de lu
cro pctĩ oblatiõem recipiat. ¶ Ad ſcõm dd
ꝙ canis ſm legem reputabat̃ aĩal ĩmũduz
alia tñ aĩalia ĩmũda redimebant̃. ⁊ eoꝝ pci/
um poterat offerri: ſ; illud Leuit̃. vlt̃. Si im
mũdũ aĩal ẽ r̃dimet q obtulerit: ſ; canis nec
offerebat̃ nec redimebat̃. tũ; q: idolatre ca
nibus vtebant̃ in ſacrificijs idoloꝝ. tũ ẽt q:
ſignificant rapacitatẽ: de q̃ nõ põt fieri obla
tio. ſ; hͦ ꝓhibitio ceſſat ĩ noua lege. ¶ Ad t̃ti
u; dd ꝙ oblatio aĩalis ceci uel claudi redde

batur illicita tripliciť. Vno° rõne ei⁹ ad qd
offerebat̃. Vñ dr̃ Malach. p̃. Si offeratl ce
cũ ad ĩmolandũ: nõne malũ ẽ. ſacrificia aũt
oportebat eẽ ĩmaculata. 2° ex ↄtẽptu. Vñ ibi
dẽ ſubdit̃. Vos polluiſtis nomẽ meũ ĩ eo ꝙ
dicitis. mẽſa dñi ↄtamĩata ẽ. ⁊ qd ſupponit̃
ↄtẽptibile ẽ. 3° mõ ex voto p̃cedẽti: ex q̃ ob
ligat̃ homo ut itegrũ reddat qd vouerat. vñ
ibidẽ ſubdit̃. Maledict⁹ doloſus q h; in gre
ge ſuo maſculũ. ⁊ votũ faciẽs ĩmolat debile
dño. Et he cãe manent in lege noua. qb⁹ tñ
ceſſantib⁹ nõ ẽ illicitũ.

Ad quartum ſic pro

cedit̃. Videt̃ ꝙ ad p̃mitias ſoluẽdas hõies
nõ teneant̃. q: Exo. 13°. data lege primogeni
toꝝ: ſubdit̃: erit q̃ſi ſignũ ĩ manu tua. ⁊ ita vi
detur eẽ p̃ceptũ cerimoniale. ſed p̃cepta ceri
monialia nõ ſũt ſeruanda in lege noua g̃ ne
c; primitie ſũt ſoluende. ¶ P̃. Primitie offe
rebant̃ dño ꝓ ſpãli bñficio illi pp'lo exibito.
Unde dr̃ Deut°. 26°. Tolles de cunctis fru
gibus tuis p̃mitias. accedeſq; ad ſacerdote;
q fuerit ĩ diebus illis. ⁊ dices ad eu;: ꝓfiteor
hodie corã dño deo tuo ꝙ ĩgreſſus ſũ t̃rã ꝓ
q̃ iurauit p̃rib⁹ nr̃is ut daret iã nob̃. g̃ alieĩ
tiões nõ tenent̃ ad primitias ſoluendas. P̃
Illud ad qd aliq̃s tenet̃ debet eſſe det̃mina
tum. ſ; nõ ĩuenit̃ nec ĩ noua lege nec ĩ veteri
determĩata quãtitas primitiarũ. g̃ ad eas ſol
uẽdas nõ tenẽtur hõies ex ncc̃itate. ¶ Sed
ↄ̃ ẽ qd dr̃. 16. q. 7. Oportet decimas ⁊ primi
tias quas iure ſacerdotũ eẽ ſancimus ab oĩ
pp'lo accipere. ¶ R° dicendum ꝙ primitie
ad qdã gen⁹ oblationũ pertinẽt: q: deo ex
hibent̃ cũ q̃dã ꝓfeſſiõe ut h̃r Deut°. 26°. Vñ
⁊ ibidẽ ſubdit̃. Suſcipiẽns ſacerdos cartal
lũ. ſ. p̃mitiarũ de manu ei⁹ q defert p̃mitias
⁊ ponat añ altare dñi dei tui. ⁊ p⁹a mãdat̃ ei
ꝙ dicat: idcirco nũc offero primitias frugũ
t̃re quas dñs dedit mihi. Offerebãtur aũt p̃
mitie ex ſpãli cã. ſ. in recognitionẽ diuĩ bñfi
cij q̃ſi aliq̃s ꝓfiteat̃ ſe a deo fruct⁹ t̃re p̃cipẽ
⁊ iõ ſe teneri ad aliqd de h⁹mõi deo exhibẽ
dũ ſm illud. p̃. paralipo. vlt̃. Que de manu tua
accepim⁹ dedim⁹ tibi. ⁊ q: deo debem⁹ exhi
bere id qd p̃cipuũ ẽ. iõ p̃mitias quaſi p̃cipuũ
aliqd de fructibus t̃re p̃ceptũ fuit deo offerr̃
⁊ q: ſacerdos ↄſtituit̃ pp'lo ĩ his q̃ ſũt ad de
um. iõ p̃mitie oblate a pp'lo ĩ vſũ ſacerdotũ
cedebãt. vnde dr̃ Nũeri. 18°. Locut⁹ ẽ dñs

ad Aarō. ecce dedi tibi cuſtodiā p̄mitiaruꝫ
mearū. ptinet āt ad ius nāle ut hō ex rebus
ſibi datis a deo: aliqd exhibeat ad ei⁹ hono
rē. ſꝫ ꝙ talib⁹ pſonis exhibeat̄: aut de p̄mis
fructib⁹: aut in tali quātitate. h̄ qdē fuit i ve
teri lege iur̄ diuino determinatū. i noua āt lege
diffinit̄ p determiatōeꝫ eccleſie ex qua hōies
obligant̄ ut primitias ſoluāt ſꝫ ꝯſuetudinē
patrie ⁊ indigentiā miſtrorū eccleſie. ¶ Ad
p̄mū ḡ dicendū ꝙ cerimonialia ꝓprie erāt
i ſignū futuri. ⁊ iō ad p̄ſītiā ṽitatiſ ſignificare
ceſſauerūt. oblatio āt primitiarū fuit i ſignū
p̄teriti bñficij: ex quo ē̄t debitū recognitōis
cauſat̄ ſm dictamē rōnis nālis. ⁊ iō i genāli
h⁹mōi oblatio manet. Ad ſecūdū dō ꝙ pri
mitie offerebant̄ i ueteri lege: nō ſolū ꝓpter
bñficiū fructuū terre ꝓmiſſiōis date a deo.
ſꝫ ē̄t ꝓpter bñficiū fructuū t̄re a deo datorū
Unde dicit̄ Deut°. 26. Offero tibi primitias
frugū t̄re quas dñs de⁹ dedit mihi. ⁊ h̄ ſcōa
cā apud oēs ē cōis. Pōt ē̄t dici ꝙ ſicut ſpā
li q̄dā bñficio t̄rā ꝓmiſſiōis contulit de⁹. ita
cōnaturali bñficio toti humano generi ꝯtu
lit t̄re dñiū: ſm illud ps. Terrā autē dedit fi
lijs hōium. ¶ Ad t̄tiū dō ꝙ ſicut Jero⁹ dic̄.
ex maiorū traditōe itroductum ē ꝙ g pluri
mū quadrageſſimā ꝑtē dabant ſacerdotib⁹
loco primitiarū g mimū: ſexageſimā. vñ vi
det̄ ꝙ inter hos t̄minos ſint primitie offerē
de ſm cōſuetudinē p̄rie. Rōabilit̄ tñ primi
tiarū quātitas nō fuit determiata in lege: q2 ſi
cut dictū ē. primitie dātur p modū oblatōis
de cu⁹ rōne ē ꝙ ſint volūtarie.

Deinde ꝯſide

rādū ē de decimiſ. ¶ Et cir
ca h̄ q̄rūt̄ quatuor. p̄° vꝫ
hōies teneant̄ ad ſoluendaſ
decimas ex nccitate p̄cepti.
2° de quibus rebus ſint d̄cime dande. 3°
qbus debeant dari. 4° qb⁹ ꝯpetat eas dar̄.

Ad primuꝫ ſic proce

ditur. Uidet̄ ꝙ hōies nō teneant̄ dare deci
mas ex nccitate p̄cepti. Preceptū. n. de ſolu
tiōe decimaruꝫ i lege veti dat̄: ut pꝫ Leuit.
27°. Oēs decime t̄re ſiue de frugibus ſiue d̄
pomis arborū: dñi ſūt. ⁊. i. Omium deciarum
ouis ⁊ bouis ⁊ capre q̄ ſub paſtoris ṽga trā
ſeūt qcqd decimū venerit: ſcificabit̄ dño. ñ
āt pōt cōputari h̄ iter p̄cepta moralia: q2 rō

nālis nō magis dictat ꝙ decima ps debeat
magis dari q̄ꝫ nona vel vndecima. ḡ vel ē p̄
ceptū iudiciale vl' cerimoniale ſꝫ ſicut ſ̄ ha
bituꝫ ē: t̄pe grē nō obligant̄ hōies neqꝫ ad p̄
cepta cerimonialia neqꝫ ad iudicialia vet̄is
legis. ḡ hōies nūc nō obligātur ad decimaꝝ
ſolutionē. ¶ S̄. Jlla ſola hoīes ſeruare tenē
tur t̄pe grē q̄ a xp̄o p ap̄los ſūt mādata: ſecū
duꝫ illud Math. vlt. Docentes eos ſeruare
oīa q̄cūqꝫ mandaui vob. ⁊ Paulus dicit Ac
tuū. 20. Nō. n. ſubt̄fugi q̄ min⁹ āñunciarem
vob oē cōſiliū dei. ſꝫ neqꝫ in doctrina xp̄i ne
qꝫ doctrīa ap̄l'oꝝ aliqd cōtinet̄ de ſolutōe d̄
cimarū. Nā qd dñs de decimis dic̄ Math
23°. Ue vob q deciatis mentā ⁊ rutā ⁊c̄. hec
oportuit facere ad t̄ps p̄teritū legal' obſuā
tie referendū videt̄: q2 dic̄ Hilari⁹ ſup Ma
th. Decimatio illa olerū q̄ i p̄figuratōeꝫ futu
rorū erat vtilis: nō debebat obmitti. ḡ hōies
t̄pe gratie non tenent̄ ad decimarū ſolutōeꝫ
¶ S̄. Hoīes t̄pe grē nō magis tenēt̄ ad ob
ſeruantiā legaliū q̄ꝫ āte legē. ſꝫ ante legē nō
dabāt̄ decie ex p̄cepto: ſꝫ ſolū ex voto. legit̄
. n. Geñ. 28. ꝙ Jacob vouit votuꝫ dicēs. Si
fuerit de⁹ mecū ⁊ cuſtodierit me in via qua
ābulo ⁊c̄. cūctorūqꝫ q̄ dederis mihi: decias
offerā tibi. ḡ ē̄t neqꝫ t̄pe grē tenēt̄ hoīes ad
decimarū ſolutionē. S̄. Jn veteri lege tene
bant̄ hoīes ad triplices decimas ſoluendas.
quaꝝ quaſdā ſoluebāt leuitis. dr̄. n. Nūeri.
18°. Leuite decimaꝝ oblatōe ꝯtēti erūt. quaſ
i vſus eoꝝ ⁊ nccīa ſepaui. erāt quoqꝫ alie d̄
cime. de qb⁹ legit̄ Deut°. 14°. Decimā partem
ſeparabis de cunctis frugib⁹ tuis q̄ naſcūt̄ i
terra p ānos ſingulos. ⁊ comedeſ in ꝯſpectu
dñi dei tui i loco quē elegerit de⁹. erant q̄ꝫ ⁊
alie decime de qb⁹ ibidē ſubditur Anno ter
tio ſepabis aliā decimā ex oīb⁹ q̄ naſcuntur
tibi eo t̄pe. ⁊ repones itra ianuas tuas: ueīt
qꝫ leuites q aliā nō hꝫ p̄tē neqꝫ poſſeſſiōem
tecū: ⁊ pegrin⁹ ac pupill⁹ et vidua q itra por
tas tuas ſunt: et comedent et ſaturabuntur.
ſed ad ſecundas et tertias decimas hoīes ñ
tenēt̄ t̄pe grē. ḡ neqꝫ ad primas. ¶ S̄. qd ſine
determinatōe t̄pis debet̄ niſi ſtatī ſoluatur
obligat ad pc̄tm̄. ſi ḡ hoīes t̄pe grē obligarē
tur ex nccitate p̄cepit ad decias ſoluēdas in
t̄ris i qbus decime nō ſoluūt̄. oēs eēnt i pec
cato mortali. et p ꝯñs etiaꝫ miſtri eccl'e diſſi
mulādo. qd vr̄ icōueniēs. nō ḡ hoīes t̄pe
grē ex nccitate tenētur ad ſolutōem deciaꝝ